

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

ช่วยชาติ...บริจาคเพื่อตัวเอง

เราได้นกต่อแล้วนะ วันนี้มีท่านผู้ศรัทธาถวายเหรียญสหรัฐฯ ๒,๔๙๗ เหรียญ
นี้เราได้นกต่อแล้ว เงินเหรียญเหล่านี้เราจะมอบให้รัฐบาลเลย ใครจะมาถวายเรสัก
หนึ่งพันล้าน สองพันล้านเหรียญ เราจะมอบให้รัฐบาลเลย เอาซีหลวงตาบัวเสแสร้งหรือ
พูดอยู่ทุกวัน ๆ นี้ ช่วยโลกเต็มกำลังความสามารถ ไม่ได้ช่วยด้วยความเสแสร้งนะ ช่วย
ด้วยความเมตตาจริง ๆ

เพราะฉะนั้นจึงอยากจะให้เห็น เอา ๆ เอามา ใครมีเหรียญสักเท่าไร ให้เห็นหัว
ใจหลวงตาบัวสักหน่อยเถอะนะ มีกี่หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ หลวงตาบัวจะมอบให้รัฐ
บาลทั้งหมดทุกเหรียญเลยเทียว ไม่ใช่พูดเล่น ๆ นี่นะ เราพูดด้วยความเมตตาสงสาร
จริง ๆ ทำด้วยความเมตตาสงสาร ไม่ได้เสแสร้งนี้ แล้วเอาซี ใครใจถึงเอามา มีเท่าไร
ใครใจถึงเอามาซี หลวงตาบัวจะมอบเป็นชุด ๆ เลย ให้คนของรัฐบาลมารับไปเลย ๆ
เงินเหรียญเหล่านี้ นี่ก็เป็นนกต่อแล้วนี่ ๒,๔๙๗ เหรียญ จะไปรัฐบาลแล้วนี่

ที่เราเป็นกังวลกับชาติบ้านเมืองเรา เราเป็นอย่างนี้จริง ๆ เป็นในหัวใจเราจริง ๆ
เพราะฉะนั้นจึงว่าเงินเหรียญสหรัฐมีมาเท่าไร มีพันล้าน หมื่นล้าน แสนล้าน เราจะมอบ
ให้รัฐบาลหมดทุกเหรียญเลย เรียกว่าทุกเหรียญเลย เราจะไม่เก็บไว้แม้แต่เหรียญเดียว
เราจะมอบให้หมด ให้ชาติเราขึ้นจรดเมฆโน่น คนของรัฐบาลมาเราจะมอบให้เป็นชุด ๆ
ได้เท่าไร ๆ เราจะมอบ เราเก็บไว้ ๆ แล้วมอบ ถ้าเป็นเหรียญสหรัฐแล้วเราจะเก็บไว้
มอบ ๆ ได้มากน้อยเท่าไรเราจะมอบหมดเลย เป็นพันล้าน หมื่นล้านเหรียญ ให้หมด
เลย

ที่หลวงตาบัวพูดว่า ตั้งต้นที่แรกหลวงตาบัวจะบริจาคหนึ่งล้านบาทนั้น มันขี้ปะ
ติ้วนะ ให้เหรียญสหรัฐมาซี แสนล้านเหรียญ หลวงตาจะมอบหมดเลย จะมาว่าอะไร
หนึ่งล้านบาทเท่านั้น มอบเลย จะมอบเป็นชุด ๆ ไปเลย ให้คนของรัฐบาลมารับไป ๆ

เป็นห่วงเป็นใยมากจริง ๆ นะ เป็นห่วงเป็นใยชาติบ้านเมือง ไม่ใช่ห่วงธรรมดา
นะ เพราะฉะนั้นถึงได้ออกขายตัวว่างั้นเถอะนะ หลวงตาบัวนี้ออกขายตัว ขอบิณฑบาต
ทั่วประเทศไทย ฟังซี ออกขายตัวแล้วนะ เราไม่เคยเลย นี่ได้ออกขายตัวแล้ว ขอ
บิณฑบาตทั่วประเทศไทย เงินเพื่อชาติเรา ไม่ขนาดนั้นจะขายตัวได้หรือคนเรา มันไม่มี
อะไรจึงขายตัวเลย

โห เราวิตกกังวลมาก วิธีทางใดที่จะเป็นไปเพื่อชาติบ้านเมืองของเราได้แน่นอนหนามันคงแล้ว เราพร้อมเสมอ เพราะฉะนั้นชายตัว เรายอมขายเลย พุดเล่น ๆ หรือไม่ได้เสแสร้ง นี่ก็มาเห็นใหม่ก็เหรียญมาแล้วเข้ารัฐหมด ลงคำพูดได้เข้าแล้วยังไงก็ต้องเข้า ไม่มีสอง จะมอบเป็นชุด ๆ เลย

ส่วนที่เราช่วยโลกธรรมดาก็ช่วย เงินไทยเราก็ก็น่าช่วยปกติตามที่เราเคยช่วยอย่างนี้ละ ถ้าเป็นเหรียญสหรัฐเราจะแยกทันที แยกออกไว้ ๆ ทันทึแล้วมอบให้รัฐ ส่วนเงินไทยเรานี้ก็ออกช่วยโลกธรรมดาดังที่เราเคยปฏิบัติมา เราอยากให้มีผู้มาบริจาคเรารู้จัก พันล้านเหรียญ เป็นยังไงหัวใจหลงตาบัว เห็นเงินแล้วจะตาลุกวาวไหม พันเหรียญหรือหมื่นเหรียญเอามาซิ

เราวิตกกังวลขนาดนั้นนะไม่ใช่ธรรมดา สิ่งเหล่านี้ธรรมดาโลกเขาก็ไม่พูด แต่เราทำไมออกได้พูดได้ เพราะอะไร ไม่เช่นนั้นจะเรียกว่าช่วยโลกหรือ มันแก้กันตรงนี้ วิธีไหนที่จะช่วยโลกได้ช่วยซิ มันก็เข้ากันเปี้ยะเลยไม่มีข้อค้าน เราช่วยทุกทาง อะไรที่จะให้ชาติบ้านเมืองของเรามีความแน่นอนหนามันคง เราพร้อมเสมอ ชายตัวเรายอมขาย

เป็นกังวลจริง ๆ นะ ดิดหนี่เขาขนาดนั้นนอนใจได้หรือ ตั้งแสนล้าน เอาคนทั้งชาติเรานี้ใส่ตุ้มเดียวเท่านั้นแหละ หนึ่งแสนล้านนี้ไปได้ ทางอื่นยาก ต้องกินเวลาหลายปี ที่นี้คำว่าหลายปีหลายเดือนเราแน่ใจได้ยังไงว่าเขาจะกำเราเมื่อไรก็ได้ ตรงนั้นจุดสำคัญที่เราต้องระวังใช้ไหมละ เราจะไปกำหนดปีกำหนดเดือนได้หรือ เขากำที่เดียวปั๊บหมดเลย เพราะฉะนั้นเราจึงรีบพิจารณาเสียตั้งแต่บัดนี้อย่านอนใจ

นี่ภาวนาไปทีไรมันจะมาโดนแต่ตรงนี้ละ เพราะฉะนั้นถึงได้ออกมาละชิ ไม่ใช่ ออกมาธรรมดา ออกมาด้วยความพินิจพิจารณาโดยอรรถโดยธรรมเรียบร้อยแล้ว นี่เราก็กะเริ่มตั้งแต่บัดนี้ พวกดอลลาร์มีเท่าไร เราเก็บหอมรอมริบ เหรียญหนึ่งก็ตาม สองเหรียญก็ตาม เราจะพยายามเก็บหอมรอมริบไว้ ๆ แล้วมอบให้รัฐบาลเป็นชุด ๆ ไปช่วยได้เท่าไรก็เอาตามกำลังของเรา ถ้าเป็นเหรียญแล้วเก็บไว้ทันทีเลย เก็บไว้ ๆ เลย เก็บไว้หลายเก็บต่อหลายเก็บก็ได้มากเอง นี่ก็ได้ตั้ง ๒,๕๐๐ ดอลลาร์แล้ว

ต่อไปนี้ดอลลาร์จะเคลื่อนไหวละนะ หลวงตาบัวพาเคลื่อนไหว ดอลลาร์จะเคลื่อนไหวละ ตั้งแต่เกิดมาเราก็ก็น่าเคยเห็น ๒,๕๐๐ เหรียญ วันนี้ได้เห็นแล้ว สมใจที่เราเมตตาโลก เราเมตตาจริง ๆ นะ เราอยากให้มีน้องทั้งหลายได้เห็นหัวใจเรา ไม่ใช่พูดด้วยความเสแสร้ง เห็นใหม่วันหนึ่ง ๆ เราอยู่เมื่อไร โดดใส่โน้นโดดใส่นี้ เพราะฉะนั้นเขามาตัดงบประมาณโรงพยาบาลเราถึงโมโหขึ้นทันที จนจะได้เข้ารัฐบาลโน่นนะ ก็โรงพยาบาลเป็นหัวใจของชาตินี้นะ ควรคิดอันนี้ให้หนัก ตั้งแต่เรารู้ป่า ๆ เรายังคิดได้อย่างนี้นะ

จะตัดอะไรเราก็ไม่ว่า ๆ แต่ยังไงก็อย่ามาตัดงบประมาณของโรงพยาบาลเถอะ นี้อันหนึ่ง อันหนึ่งเสริม เพิ่มงบประมาณถึงถูก มาตัดนี้เราเสียใจมากจริง ๆ นะเรา กระทบใจมาก ปกครองกันยังไงอยากถามอย่างนั้นละถึงไม่รู้จักแง่หนักแง่เบาของชาติ อันไหนเป็นเรื่องสำคัญของชาติ ก็อันนี้ละอันหนึ่งเป็นของสำคัญ หัวใจของชาติก็อยู่ที่โรงพยาบาล มหาเศรษฐีก็ลองดูซิ เจ็บไข้ได้ป่วยไม่วิ่งเข้าโรงพยาบาลจะไปไหน ก็จนตรอก เข้าโรงพยาบาลมีแต่คนจนตรอกเข้านี่นะ แล้วจะมีอะไรช่วยเขาละ น่าคิดนะ

เพราะฉะนั้นเราถึงพูดอย่างอาจหาญ ใครจะว่าอะไรก็ว่ามา แคมเปญมาเราต่อย ทันทีเลยเราไม่ถอย ขนาดแคมเปญเราก็ไม่ถอย เอาพ่อแคมเปญมาอีกเอาอีก ให้มัน หายทั้งหมดเราไม่ถอย มันเป็นจุดสำคัญของชาติแท้ ๆ นี่มาแต่ต้องทำไม เราไม่ให้ มาแต่ต้องโรงพยาบาล เราช่วยตลอดนี้ อันดับหนึ่งเราช่วยโรงพยาบาลแต่ไหนแต่ไรมา จนปานนี้ แล้วมาตัดของเรา โธ เหมือนตัดคอหลวงตาบัว มันโมโหมากขนาดนั้นนะ

เพราะฉะนั้นถึงชวนลูกศิษย์ลูกหาไปมารัฐบาล มันปกครองกันยังไงอยากถามว่า จัน มันจุดสำคัญจริง ๆ นี่นะโรงพยาบาล ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย อยู่ที่ไหนคนเจ็บไข้ได้ป่วย ได้ทุกแห่งทุกหน ไม่ว่าบ้านนอกในเมือง ที่ไหน ๆ ก็ต้องวิ่งเข้าโรงพยาบาล อย่างน้อย ได้ยามา มาตัดนี้จะทำยังไง

เวลานี้เราก็ช่วยอยู่นะ ช่วยโรงพยาบาลใช้หนี้ ๆ นี้ก็ตกลงแล้วจะให้โรงพยาบาล เจริญศิลป์นี่ล้านห้าแสน ที่เขาติดหนี้อยู่ล้านห้าแสน นี้เราตกลงให้แล้ว ก็อย่างนั้นแล้ว ช่วยตรงนี้ช่วยตรงนั้น หลายล้านแล้วเฉพาะช่วยหนี้โรงพยาบาลต่าง ๆ เพราะฉะนั้นถึง ได้กระตือรือใจ ได้พูดอันนี้ออกมาละซิ แต่ก่อนไม่เคยเห็น มีตั้งแต่มาขอเครื่องมือ แพทย์ ๆ ก็ให้กันไปตามธรรมดา ๆ คราวนี้มาขอติดหนี้ ติดหนี้เพราะเหตุไร เวลาถาม เข้าไปก็ไปติดรัฐบาลละซิ ไปโดนรัฐบาลเข้า ก็เอารัฐบาลละซิ นี่ล้านห้าก็จะจ่ายเขา

ยังมีอีกนะ ที่มีมาแล้วก็มีมารออยู่นี้ แต่เรายังไม่ให้ จะให้ที่จุดสำคัญ ๆ นี้ ก่อน ให้เป็นล้าน ๆ นะ พวกมาขอเดี๋ยวนี้ให้รอไว้ก่อน เรากำลังหนักมากเราบอก เรา จะช่วยเติมกำลังของเรานั้นแหละ อันนี้ตกลงคำพูดแล้วโรงพยาบาลเจริญศิลป์ ล้านห้า อันนี้เราตกลงให้แล้ว ให้เขียนรายการทุกอย่าง ๆ รายละเอียดมา แล้วเราจะจ่ายให้ทันทีเราบอกมัน เขากำลังให้เขียนรายการติดหนี้ติดสินเรื่องอะไรบ้าง ๆ เขียนรายละเอียด มาแล้วเราก็ให้ตามนั้นเลย

เพราะรายเหล่านั้นเขาเขียนรายละเอียดมานี้ ค่าหยุกค่ายาอะไร ๆ รวมแล้วเป็น เท่าไร เมื่อเราดูถูกต้องตามนี้แล้วก็จ่ายให้ทันที ไม่ใช่จ่ายให้แบบสุมสี้สุมห้า จ่ายให้มี หลักมีเกณฑ์

เตรียมตัวนะลูกศิษย์ลูกหาทุกท่านทุกคน วันนี้ ๒,๕๐๐ เหรียญแล้ว นี่เริ่มต้นแล้ว จำนวนนี้จะเข้ารัฐบาลทั้งหมดทุกเหรียญเลยเที่ยว เราจะเก็บไว้เป็นระยะ ๆ เมื่อเห็นสมควรแล้วก็ให้คนของรัฐบาลมารับไป ๆ เป็นชุด ๆ ไปเลย

วันนี้ก็จะไปโรงพยาบาลอีก เราไม่ได้อยู่นี่นะ เราทำด้วยความเมตตาจริง ๆ ไม่ได้ทำเล่น ๆ เมื่อก่อนก็ไปภูหลวง เอาของไปเต็มรถเลย ไปทุกวัน อย่างมากก็เว้นวันเสาร์บ้าง วันอาทิตย์บ้าง นอกนั้นไปทุกวัน ไปส่งโรงนั้น ส่งโรงนี้ ส่งแล้วก็ต้องถาม บางที่ยังไม่ได้ถามเขามาหาก่อนแล้ว มาติดต่อก่อนแล้ว เรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างนั้น ๆ จำเป็นอย่างนั้นจำเป็นอย่างนี้ เราก็เอามาพิจารณา สมควรพูดในเวลานั้นก็พูดเลย เวลาจะให้อะไรในเวลานั้นก็บอกให้เลย ถ้ายังไม่ให้ก็ทำให้เอาไปพิจารณาก่อน แล้วก็พิจารณาจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา พิจารณาเสร็จแล้วก็ให้คำตอบไป

วิตกมากชาติเรา เพราะเห็นเพื่อนบ้านถูกแล้วนี่ เราพูดอย่างนี้แล้วเพื่อนบ้านก็มาโดนให้เราเห็นนี่นะ มันยังสะเทือนหนักเข้าไป ของเรามันขนาดนั้นแล้วจะไปไหน มันล่อแหลมต่ออันตรายมากนี่นะ ถึงแสนล้าน ล่อแหลมมาก เขาจะกำเอาเมื่อไรก็ได้นี่จะว่าไง รีบตื่นเนื้อตื่นตัวเสีย

เงินบาทหนึ่งก็ตามของใคร ๆ ที่บริจาคไปนี้ ให้ถือว่าบริจาคเพื่อตัวเอง เราเป็นคนชาติไทย ๆ ด้วยกันทุกคน บริจาคบาทหนึ่งสองบาทก็ตาม ก็เรียกว่าเพื่อเรา ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้นความทุจริตก็มีน้อยมาก เพราะเพื่อเรานี่ ความทุจริตก็มีน้อยมากหรือไม่มีแต่ไม่มีเราไม่อยากพูดแหละ แต่มีน้อยมาก อะไรก็ให้ทำเพื่อเรา เราไม่สละเพื่อเราจะทำยังไง เราไปหาอยู่หากินเต็มวันเต็มคืนก็เพื่อเรา เรายังหาได้วิ่งได้ อันนี้เราจะทำเพื่อเราแบบนี้ไม่ได้หรอก มันก็ได้เหมือนกันนี่นะ
ที่นี้จะให้พร

เอาแค่นี้เสียก่อนวันนี้ ขึ้นพอเหยา ๆ วันนี้ พอหอมปากหอมคอวันนี้ วันหลังจะมาเอาใหญ่นะ บอกรัฐบาลเตรียมตัวไว้นะให้วางใจ หลวงตาบ๊วยจะชัดใหญ่ นะ พูดเล่นบ้างจริงบ้าง เอาแนไม่ได้กับเรา เพราะเราพูดทุกอย่างนี้เป็นไปด้วยความสงสารนะ ไม่ได้เป็นด้วยกิเลสที่จะมาแทรกนิตหนึ่งเม็ดหินเม็ดทรายไม่มี มีแต่ความสงสารล้วน ๆ จะแผดเป็นไฟก็ตาม มันมีแต่ธรรมะล้วน ๆ ออก เพราะฉะนั้นจึงพูดได้ทั้งที่เล่นที่จริง ใครจะมาถือสีถือสาไม่ได้กับเรา